

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg har da ikke noget imod, at det spørgsmål om den gifte kvindes stilling, som fru Nathalie Lind rejste, tages op i udvalget. Jeg forstod, at Dansk Kvindesamfund har henvendt sig derom et par gange, uden at der er kommet noget resultat ud af det, og jeg har også både hørt og læst, at Dansk Kvindesamfund skulle have henvendt sig til mig nogle gange, uden at der kom resultat ud af det. Jeg vil i den anledning gerne sige, at det kunne jo også være, det var Dansk Kvindesamfund, der ikke bar sig ad på den rigtige måde. Det er dog mærkeligt, at der hele tiden skulle være disse problemer med Dansk Kvindesamfund. Prøv at kigge på det! Jeg mener i hvert fald, at de henvendelser, jeg har fået, ikke har været af en sådan karakter, at jeg skulle svare på dem. Og nu hører jeg — hvad jeg altså ikke har været vidende om — at det ikke kun gælder mig, men også den foregående finansminister, og, forstod jeg, tillige den foregående igen, så det kunne jo godt være, der var et eller andet, der skulle rettes. Men jeg synes, det er rimeligt, at dette spørgsmål bliver taget op, og det kan ske under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil ikke gå ind på alle de enkeltheder, der i øvrigt er omtalt i dag, dels har jeg i min fremsættelsestale været inde på en række problemer, som i og for sig giver svar på meget af det, der er sagt her i dag, dels indeholder lovforslagets bemærkninger svar derpå. Jeg vil derfor angående disse ting sige, at dem må vi se på ved udvalgsbehandlingen; men jeg vil naturligvis gerne fremsætte nogle mere principielle bemærkninger.

Først spørgsmålet lønmodtagere og erhvervsdrivende. Der må vi jo sige, at der en ulighed, ikke sådan at forstå, at det ene menneske har større trang til at snyde end det andet — det er muligt, at vi alle sammen gerne vil spare så meget, vi kan, i skat — men vi ved alle sammen, hvad der også er givet udtryk for heroppefra, at der er en ulighed. Derfor må det være rimeligt — og det har man da også i dag fra alle sider givet udtryk for, at man er enig i — at der gennemføres en mere effektiv ligning. Men det er jo rigtigt, som

det blev sagt af hr. Aksel Larsen, at der er ingen, der taler om privatlivets fred, når arbejdsgiveren opgiver lønningerne til skattevæsenet. Han er simpelt hen forpligtet til at tilsidesætte privatlivets fred, hvis man endelig vil mene, at der er tale om privatlivets fred, når det drejer sig om indtægterne. Den er han forpligtet til at tilsidesætte og nøje opgive til skattevæsenet, hvad Petersen eller Jensen har tjent i den periode, de har været ansat hos ham. Det synes jeg man skal tænke en lille smule over, for jeg kan ikke se, at der nogen forskel på dette og så det, at skattevæsenet siger: vi må se det grundlag, der er nødvendigt, for at vi kan vurdere, hvad en selvstændig erhvervsdrivende har tjent; vi må have det grundlag, fordi der skal være ligestilling mellem de forskellige grupper i befolkningen med hensyn til skatteligningen. Jeg kan altså ikke se, der er nogen forskel. Hvis man vil fastholde det nævnte synspunkt, må man drage den konsekvens deraf, at man i allerhøjeste grad krænker privatlivets fred for lønmodtagerne allerede i øjeblikket. Jeg tror ikke det ville være særlig godt, hvis man nåede dertil. Jeg kan da godt sige, at jeg har fået flere henvendelser fra lønmodtagerorganisationer, også fra en fællesorganisation, hvori man rejser det spørgsmål, om lønmodtagerne skulle tage strejkevåbenet i brug i denne sag, og simpelt hen sige: vi vil tvinge vor arbejdsgiver til at bryde loven; hvis han opgiver vore lønindtægter til skattevæsenet, så strejker vi, hvis der ikke bliver gennemført en mere effektiv ligning. Det har man skrevet til mig. Man har altså ikke sagt, at man ville begynde at strejke i morgen, men man har rejst problemet og sagt, at man ude på arbejdspladserne føler det som noget helt urimeligt, helt urimeligt, at her skal hele deres indtægt opgives til skattevæsenet. De, der går ude på arbejdspladserne, særlig på de små arbejdspladser, ved jo af erfaring, hvordan forholdene er på det område. Jeg skal ikke fordybe mig i det, vi kender det jo alle sammen; sådan er det, og derfor kan det synspunkt ikke opretholdes, at det er en krænkelse af privatlivets fred, hvis skattemyndighederne vil have adgang til at se en erhvervsdrivendes regnskab.